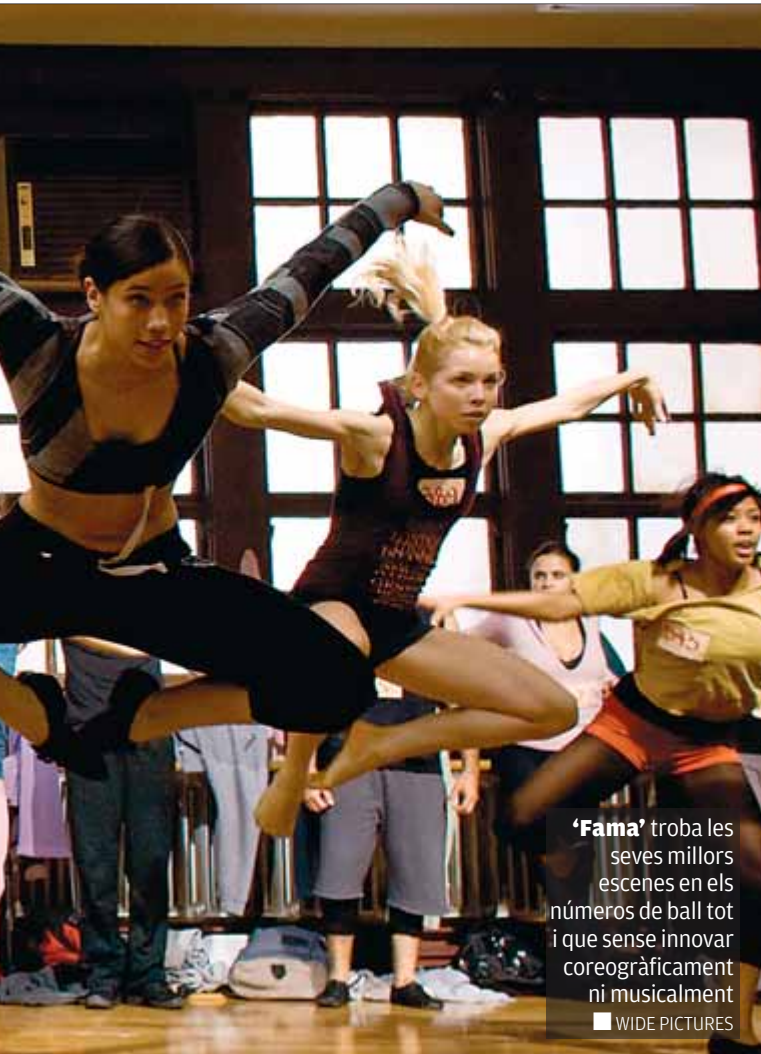

El cantant barceloní presenta aquesta nit un nou espectacle al Teatre Lliure, 'Corazón lengua'

La intuïció de Vilallonga

'Fama' troba les seves millors escenes en els números de ball tot i que sense innovar coreogràficament ni musicalment
WIDE PICTURES

Andreu Gomila
BARCELONA

El cantant i compositor Alfonso Vilallonga torna per Nadal al Teatre Lliure. Per tercer any, presenta nou espectacle a l'escenari de Montjuïc, "un lloc on es fan coses bones -diu- i em trobo com a casa". El títol del nou xou, *Corazón lengua*, ho diu gairebé tot. "Explico la dependència existent entre el cor i la llengua, de totes les coses que sorgeixen sense haver de passar pel cervell", indica. Un espectacle, amb quatre o cinc temes nous, que és pura intuïció.

Un dels talls nous, el que titula el concert, sembla una acció surrealista, pel caire onomatopèic, de paraules lligades sense gairebé cap sentit aparent. Tot l'espectacle gira al seu voltant. Amb molta cosa lúdica i una escenografia -obra de Quim Roy- nova de trinxera. Damunt l'escenari l'acompanyaran Román Gottwald (violí, teclats, serra, acordió i veu), Pau Figueras (guitarra i veu) i Pep Pascual (percussions i saxos). El sarcasme i la ironia, marca de la casa, tampoc no faltaran a la cita.

Temes antics

Vilallonga recuperarà temes antics, com alguns del musical *Aloma*, del qual en va escriure la banda sono-

Vilallonga reivindica el cabaret poètic i musical ■ ÀLEX TINTORÉ

ra, o d'una cantata que va fer a L'Auditori, o d'un altre musical que va embastar fa deu anys. "Faig cançons per a d'altres i després, quan les canten, em fan enveja i les he de recuperar", afirma.

"M'agrada aquesta dualitat entre el que és sarcàstic i el que és romàntic", apunta Vilallonga. I és que ell reivindica la cançó d'amor i un "cantar des del cor" que

semblava passat de moda i que ara torna. L'espectacle, de fet, neix, recorda, d'un retrobament amorós a la platja, l'estiu passat.

Vilallonga assegura que "desposseïts per la crisi de tota la resta, ens queden només dos òrgans essencials: el cor i la llengua". "La llengua és l'higròmetre del cor. Quan la llengua s'asseca, el cor també. Quan la llengua exploradora surt a

l'aventura, s'ho passa bastant bé, però no triga a enyorar el cor", diu, poètic, el cantant. Aquest estiu passat, Vilallonga va treure el seu setè disc. En prop de vint anys de trajectòria, és un nombre baix. Però ell, el rei del cabaret barceloní, prefereix el directe. I en els últims anys ha escrit més cançons que discos, a banda de fer-se un nom dins el món del cinema. ■

a la nit (1977) o *Pas decisiu* (1977), totes elles una resposta a l'extraordinària *All that jazz* (1979, Bob Fosse), aquesta nova versió de *Fama* no aconsegueix innovar en res, ni a nivell coreogràfic ni musical ni estètic ni de guió.

Personatges plans

I és que més enllà de l'efectisme visual, Tancharoen i el guionista Allison Burnett no són capaços d'aprofundir en la psicologia ni en els problemes vitals dels personatges. És en aquesta superficialitat on el film perd tota la seva força.

Fama (2009) és una pel·lícula retrògrada comparada amb la de fa 30 anys. Hi ha escenes prou significatives per provar-ho, com la de la innocent protagonista de qui s'aprofita un productor de cinema, que si el 1980 despullava l'actriu Irene Cara davant una càmera de vídeo en el que es plantejava com una dramàtica violació, en aquest 2009 no deixa de ser un intent del guaperes per beneficiar-se

la protagonista; o l'escena de l'intent de suïcidi del noi suspès, que en la primera versió es resol amb un simpàtic pas endavant de tornem a començar mentre que en aquesta segona es potencia la part depressiva i dependent del personatge; o fins i tot la tria de la parella protagonista, nen i nena blancs de família bona i de vestuari clàssic enfront als secundaris, de raça negra que s'han d'enfrontar a les seves famílies per aconseguir el que volen. Tot plegat, però, no deixa de ser un reflex de com ha evolucionat la societat nord-americana.

De consum ràpid

En resum, si la *Fama* d'Alan Parker va ser nominada a 4 Oscars i se'n va endur dos, a més d'un BAFTA britànic i un Globus d'Or, aquesta nova adaptació difícilment repercutirà en la societat juvenil del moment, avesada a consumir amb la mateixa rapidesa amb què se li mostren les imatges d'un videoclip. ■

tricycle
GARRICK
POL IORAMA
301 ANYS
FINS EL 10 GENER
Fundons Nadal

25/12 26/12 01/01 06/01
21:30h 19:30h | 22 h 21:30h 21:30h

La BOTIGA de l'AVUI+
Enric Granados, 84 | 08008 Barcelona
Tel. 93 316 39 39 | servei@avui.cat

Un regal com pocs

POESIA COMPLETA

ANNA AKHMATOVA
TRADUCCIÓ I EDICIÓ DE JAUME CREUS

1984 www.edicions1984.cat